Nygårdskirken 11. oktober 2026, kl. 10.30

Tekst: Johs 1, 35-51

Salmer: 747; 99, v.7; 888; 330; 846, v.4; 729

Se os Gud! Amen.

Kom og se! Det lyder ikke af meget: *Se hvad, se hvorhen?* Men når Jesus siger: Kom og se! så tilbyder han et *håb*, der peger helt ind i en ny *fremtid*! Hans ord åbner en dør for os, og lyset vælder os i møde gennem den dør! For Jesus siger jo: *Kom og se, hvor I kan finde Gud!* Vi spørger tit, hvor Gud er *henne*? Hvor er Gud, når børn dør og folk bliver syge af kræft? Hvor er Gud, når krigen hærger, når fjordene dør, når mennesker misbruger hinanden? Hvor er Gud henne? *Kom og se!* opfordrer Jesus. Vi hører at Andreas og Simon Peter, Filip og Natanael helt konkret fulgte med ham. Og fik de så at se, hvor Gud er henne? Jesus tog dem med til de syge og fattige, de uglesete og undertrykte, de døende. Og hans følgere så igen og igen Jesus åbne den dér særlige dør med sine ord; de så lyset vælde ud over de menneske Jesus

tale til, rørte ved, helbredte: De fik en ny fremtid, de fik et håb, de begyndte igen at tro på livets muligheder. Og netop dér er Gud – dér hvor troen på fremtiden lyser et menneske op – dér hvor håbet tænder mod og nye kræfter i os – dér hvor vi taknemligt får øjnene op for hinanden ikke som fjender, ikke som konkurrenter, men som ressourcer, som gaver, som nogen vi deler ansvar og opgaver med for at fremtiden kan åbne sig, lys og glad. Jeg læste om teaterdirektøren i Kherson i Ukraine en af landets mest truede byer tæt på fronten. Teaterbygningen er bombet, men der spilles stadig teater rundt omkring i byen, i kældre i beboelsesområderne: Skuespil, kultur, kunst skal der til for at styrke indbyggernes modstandskraft! Kunsten holder håbet højt – og peger ind i en bedre fremtid! Og teaterdirektøren fastholder at teatret skal bygges op igen, så snart krigen er forbi: For der er folk der stadig har billetter til en forestilling som blev aflyst pga. invasionen! Og han siger: Vi har lovet dem, at de en dag skal få lov at se stykket! Kom tilbage en dag og se! Indtil videre, så pas på din billet – troens og håbets adgangsbillet til fremtiden! Når vi hører Jesus sige: *Kom og se!* Så får vi også sådan en

adgangsbillet til fremtiden: Den kristne tro giver håb midt i håbløsheden og tro på forandringens mulighed. Troen peger fremad: Vi tror på det gode, selv om det ikke er en virkelighed endnu overalt, hverken i os eller omkring os. Men i håbet *er* det her allerede – netop i os og omkring os – for det er i *hans* ord: De er ikke *vores* ord, eller politikernes og livsstilseksperternes mange ord. Nej, de er *Guds* ord: De kommer *ikke* fra det, vi selv kan se: Vores nutids tvivl og vores fortids sørgelige erfaringer. De kommer fra *fremtiden* som vi ikke kender. Gud kommer os altid i møde fra fremtiden; altid kommer Han til os med håb og lys og fred. Måske kan vi komme til at opleve det som at se himlen åben, at se engle færdes midt iblandt os! Men måske kan vi først og fremmest sanse, at vi *selv* bliver *set*! At vi ikke er alene i mørket og frygten: At Gud ser os og ser *mere* godt i os, end vi selv turde tro! Gud ser lyst på os fra sin fremtid! Jamen så tør vi da også tro og håbe igen, ikke sandt? Jo, vi *vil* tro – vi *skal* tro!
Ære være Faderen og Sønnen og Helligånden, som det var i begyndelsen, således også nu og altid og i al evighed. Amen.